शुभंकर्माहाहिंसेति ॥ ६ ॥ बुध्याइदंसर्वंयदयमात्मेतिशास्त्रोत्थयासमाहितंस्थिरंरागद्वेषशून्यंएनंअहिंसादिरूपं ॥ ७ ॥ ८ ॥ अशुभंवर्ज्यमित्याहसार्धेन नापेति नापध्यायेत्परानिष्टंनचिंतयेत् अबद्धंस्व स्यायोग्यंराज्यादिरंकोनस्पृहयेत् असत्नष्टंभाविवास्त्रीपुत्रादिकंनचिंतयेत् अथामोघेतियत्नस्यावश्यंभाविफलत्वंसूचितं ज्ञानेज्ञानसाधनेऽमानित्वादौश्रवणादौच वाचामोघप्रयासेनेतिपाठेवाचावेदांतवाक्ये न अवागोघप्रयोगेणेतिपाठेवागितिवागादींद्रियव्यापारोलक्ष्यते ओघइतिकालपरिणाममपेक्ष्यऋतुलिंगवत्स्वयमेवज्ञानाख्यचित्तपरिणामोभविष्यतिकिमुत्तप्तमनयेत्युपदेशेयाश्रेयोबुद्धिःसाकालाख्यातुष्टिरो घशब्दार्थः तदुभयंयत्रनास्तितादृशोयमनियमादीनांयोगांगानांप्रयोगस्तेनततज्ज्ञानंप्रवर्तते ॥ ९ ॥ सद्वाक्यंविवक्षतापुरुषेणईदृक्वक्तव्यं ईदृक्कथं यत्अहिंस्रांवाचंवदेदितिद्वयोःसंबंधः ॥ १० ॥ कल्कापेतां

अहिंसासत्यवचनंसर्वभूतेषुचार्जवं॥ क्षमाचैवाप्रमादश्चयस्यैतेससुखीभवेत् ॥ ६ ॥ तस्मात्समाहितंबुद्ध्यामनोभूतेषुधारयेत् ॥ यश्चैनंपरमंधर्मंसर्वभूतसु खावहं॥ ७॥ दुःखान्निःसरणंवेदसर्वज्ञःससुखीभवेत् ॥ तस्मात्समाहितंबुद्ध्यामनोभूतेषुधारयेत् ॥ ८॥ नापध्यायेन्नस्पृहयेन्नाबद्धंचिंतयेदसत् ॥ अथामोघ प्रयत्नेनमनोज्ञानेनिवेशयेत् ॥वाचामोघप्रयासेनमनोज्ञंतत्प्रवर्तते ॥ ९॥विवक्षताचसद्वाक्यंधर्मंसूक्ष्ममवेक्षता॥सत्यांवाचमहिंस्रांचवदेदनपवादिनीं॥ १०॥ कल्कापेतामपरुषामनृशंसामपैशुनां॥ ईदृगल्पंचवक्तव्यमविक्षिप्तेनचेतसा ॥ ११ ॥ वाक्प्रवृत्तोहिसंसारोविरागाद्व्याहरेद्यदि ॥ बुद्ध्याप्यनुगृहीतेनमनसाक र्मतामसं॥ १२ ॥ रजोभूतैर्हिकरणैःकर्मणिप्रतिपद्यते ॥ सदुःखंप्राप्यलोकेस्मिन्नरकायोपपद्यते ॥ तस्मान्मनोवाक्शरीरैराचरेद्धैर्यमात्मनः ॥ १३॥ प्रकीर्ण मेषभारंहियद्वद्वार्येतदस्युभिः ॥ प्रतिलोमांदिशंबुध्वासंसारमबुधास्तथा ॥ १४ ॥ तमेवचयथादस्युःक्षिप्त्वागच्छेच्छिवांदिशं ॥ तथारजस्तमःकर्माण्युत्सृज्य प्राप्नुयाच्छुभं ॥ १५॥ निःसंदिग्धमनीहोवैमुक्तःसर्वपरिग्रहैः ॥ विविक्तचारीलघ्वाशीतपस्वीनियतेंद्रियः॥ १६॥ ज्ञानदग्धपरिक्लेशःप्रयोगरतिरात्मवान्॥ **निष्प्रचारेणमनसापरंतदधिगच्छति ॥ १७॥**

शाठ्येनहीनां ॥ ११ ॥ संसारःऐहिकआमुष्मिकोऽर्थःसर्वोवाचैवप्रबद्धोस्ति अतःसाध्वीमेववाचंवदेत् वैराग्यंचेत् तामसंहिंसादिकंकर्मापिस्वीयंव्याहरेत् पुण्यंपापंवाकर्मस्वमुखेनप्रकाशितंचेन्नश्यतीति भावः ॥ १२ ॥ रजोभूतैःप्रवृत्तिपरैः फलितमाहार्धेन तस्मादिति ॥ १३ ॥ सदृष्टांतंकर्मसंन्यासमाह प्रकीर्णेतिद्वाभ्यां आमिषभारंवहंतश्चोराःगम्यांदिशंराजकीयाद्यवरोधात्प्रतिकूलांबुध्वाआमिषंत्यक्त्वा न्यांदिशंगच्छंतोयथानबध्यंते एवमाविद्यकंकर्मादायकामाद्यभिमुखःसंसारभयंबुध्वाकर्माणित्यजन्नबध्यतेइतितात्पर्यं प्रकीर्णमेषःविशस्तमेषः आमिषमित्यर्थः तस्यभारः क्लीबत्वमार्षं ॥ १५ ॥ अनी हः चेष्टाशून्यः तपस्वीमनसश्चेंद्रियाणांचऐकाग्र्यंपरमंतपःतद्वान् ॥ १६ ॥ प्रयोगोयोगांगानामनुष्ठानंतत्ररतिःप्रीतिर्यस्य निष्प्रचारेणनिरुद्धेनबुद्धिश्चनविचेष्टतितामाहुःपरमांगतिमितिश्रुतेः ॥ १७ ॥

Digitized by Google